№ 46. 4 მარტი, ოთხშაბათი. 1866 1881 4 მარტი, ოთხშაბათი. № 46.

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

რედაქცია
გოლოვინის პროსპექტზე, თ. ივ. მუხრანსკის სახლებში კლუბის ქვემოთ.

ხელის-მოწერა
მიიღება თფილისში „დროების“-„ივერიის“ რედაქციაში, ქუთაისში: „დროების-ივერიის“ აგენტთან ი. ჭყონიასთან ხიდზე. გარეშე მცხოვრებთათვის: Въ Тифлисъ, въ редакцію „Дроэба“-„Иверія“.

„დროება“-„ივერიის“ ფასი

	წელიწადში.	6 თვეს.	3 თვეს
„დროება“ და „ივერია“ ერთად	14 მან.	8 მ.	5 მ.
ცალკე „დროება“	9 მან.	5 მ.	3 მ.
ცალკე „ივერია“	7 მან.	4 მ.	2 მ.

ფასი განცხადებისა
დიდი ასოებით ასოზე 4 კაპ. ... ასოზე ... ასოზე მეოთხედი კაპ.
თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს და შეამოკლებს დასაბეჭდად გამოგზავნილ წერილებს. დაუბეჭდელ წერილს რედაქცია ფოსტით ვერ დაუბრუნებს ავტორს.
განცხადებანი მიიღება ქართულს, რუსულს და სხვ ენებზედ.
ქუთაისში განცხადება მიიღება „დროების“-„ივერიის“ აგენტთან.

ცალკე ნომერი „დროებისა“ ღირს 5 კაპ.

ტელეგრამმები

„მმართებლობის მოამბეში“ დაბეჭდილია შემდეგი უმაღლესი მანიფესტი:

„ნებითა ღვთისათა, ჩვენ, ალექსანდრე მესამე იმპერატორი და ყოვლად-მპყრობელი სრულიად რუსეთისა, მეფე პოლშისა, დიდი მთავარი ფინლანდიისა და სხვ. და სხვ., ყველა ჩვენ ერთგულ ქვეშევრდომთ უცხადებთ:

„უფალმა ღმერთმა თავის მიუწდომელის განზრახულებით ინება თავზარ დაცემა რუსეთისა: იმან უეცრად მიიბარა რუსეთის კეთილის-მყოფელი იმპერატორი ალექსანდრე II.

ის მოკლა მკვლელთა ბოროტის ხელისაგან, რომელთაც არა-ერთხელ განიზრახეს ამ ძვირფასი სიცოცხლის მოსპობა; ისინი იმიტომ განიზრახავდნენ ამ ძვირფას სიცოცხლის მოსპობას, რომ ის იყო წინდი და ბურჯი რუსეთის დიდებისა და რუსის ხალხის კეთილ-დღეობისა.

„თავს ვიდრეკთ რა წინაშე ღვთაებრივ განგების იდუმალ ბრძანებისა და აღვავლენ ლოცვას უზენაესისადმი მიცვალებულის ჩემის მშობელის წმინდა სულის დამშვიდებისათვის, ჩვენ ავდივართ ჩვენთა წინაპართა ტახტზე რუსეთის იმპერიისა და იმასთან განუყოფელის პოლშის სამეფოსა და ფინლანდიის სამთავროსა, აღვიღებთ მძიმე ტვირთს, ღვთისაგან ჩვენზე მონდობილსა, იმ მტკიცე იმედით, რომ ღმერთი მოგვეხმარება ჩვენ ამ ტვირთის ზიდვაში.

„აკურთხოს უფალმან შრომა ჩვენი ჩვენის საყვარელის სამშობლოის სიკეთისათვის და მიმართოს ძალ-ღონე ჩვენი ყველა ჩვენ ერთგულ ქვეშევრდომთა ბედნიერებისათვის.

„ვიმეორებთ რა ჩვენის მშობლისაგან წინაშე უფლისა ღვთისა მიცემულ აღთქმას, რათა მთელი ჩვენი სიცოცხლე შევსწიროთ რუსეთის კეთილ-დღეობას, ძლიერებასა და დიდებას, ჩვენ მოვიწვევთ ჩვენთა ერთგულ ქვეშევრდომთა შეაერთონ თავიანთი ლოცვა ჩვენს ლოცვასთან და ვბრძანებთ მიიღონ ფიცი ერთგულებისა აგრეთვე ჩვენის მემკვიდრისაც მის იმპერატორებით უმაღლესობისა ნიკოლოოზ ალექსანდრეს ძისა.

ალექსანდრე III.

გამოცემულია პეტერბურღს, 1 მარტს 1881 წ.

პეტერბურღი, 2 მარტს. გუშინ იმპერატორის სახლობამ მიიღო ფიცი იმპერატორის ალექსანდრე მესამის ერთგულობისა. დღეს გვარდიამ და კარის-კაცებმა უნდა დაიფიცონ.

გაცნობებთ დაწვრილებით ხელმწიფე იმპერატორის მოკვლის თაობაზედ:

ჯარის დათვალიერების შემდეგ ინჟინერის ყაზარმაში, ხელმწიფე იმპერატორი ჩვეულებრივად წაბრძანდა დიდი კნეინა ეკატერინა მიხაილის ასულის სასახლეში, სად ც ის ამ უკანასკნელ დროს ყავას მიირთმევდა ხოლმე. ყავის მირთმევის შემდეგ, იმპერატორმა კუჩერს უბრძანა, რომ თავის საზამთრო სასახლეში მიეყვანა. ხელმწიფის კარეტა მიდიოდა ინჟინერის ქუჩით, მიხაილოვის თეატრის გვერდით; აქედამ მარჯვენივ გაუხვია ეკატერინის არხისაკენ: ექვსი ცხენოსანი ახლდა კარეტას; უკან მარხილით (სანით) პოლიციმეისტერი პოლკოვნიკი დვორჟიცკი მოჰყვებოდა; დიდი კნეინის სასახლის ქვის კედელსა და ეკატერინეს არხის მოაჯირს შუა ვიწრო ქუჩა მიდის; ქუჩაზე რამდენიმე კაცი იდგა, ზოგიც მიდი-მოდიოდნენ; ჯერ კიდევ ხელმწიფის ეკიპაჟი თეატრის ხიდთან არ იყო მისული, უეცრად რაღაც საშინელი ხმა მოისმა; ცხენები იმ წამსვე დადგნენ. პოლკოვნიკი დვორჟიცკი მივარდა ხელმწიფის კარეტას, რომლისაც უკანა ნაწილი ძლიერ დაზიანებული იყო. ხელმწიფემ გაალო კარეტის კარები, გამოვიდა კარეტიდამ და იკითხა: რა მოხდაო? ასაფეთქ ყუმბარის გახეთქას ხელმწიფისთვის ამ ჯერობით ვნება არ მოუტანია. ხელმწიფემ დაინახა ზღვის ორი სალდათი, რომელთაც დაეჭირათ ერთი ვიღაც ქერა და მოწითალო პირის სახის კაცი; ეს ბოროტი სული დაეჭირათ იმ წამსვე, რა წამსაც ყუმბარა ესროლა კარეტისათვის. ხელმწიფე მივიდა იმასთან და ჰკითხა, ვინა ხარო? იმან უთხრა თავის გვარი. ხელმწიფემ ბრძანა, მიჩვენეთ ის ადგილი, საცა ყუმბარა გასქდაო. მაგრამ ორი-სამი ნაბიჯი გადადგა თუ არა, ახალი ყუმბარა გასქდა სწორეთ იმპერატორის ფეხებთან. ხელმწიფე იმ წამსვე დაეშვა ძირს და მხოლოთ ერთი სიტყვა დაიძახა: მიშველეთო! დიდ მთავარს მიხეილ ნიკოლოზის-ძეს, რომელიც ამ დროს დიდ კნეინა ეკატირინა მიხაილის ასულთან იყო, გაეგონა აფეთქების ხმა და საჩქაროთ მოეშველა ხელმწიფეს; ის მობრძანდა იმ დროს, როდესაც გასისხლიანებულს ხელმწიფეს მარხილზე სდებდნენ. ხელმწიფეს თვალები ჯერ კიდევ ღია ჰქონდა და ეტყობოდა, იმან იცნო დიდი მთავარი. სასახლეში ხელმწიფე ხალიჩით შეასვენეს და დაასვენეს თავის კაბინეთში იმ საწერ სტოლთან, რომელზედაც ის ჩვეულებრივად მუშაობდა. სასახლეში მობრძანდნენ მემკვიდრე ცესარევიჩი თავის მეუღლითა და ხელმწიფის სახლობა. ხელმწიფე გაუნძრევლად იწვა და ნელა ოხრავდა. ფრთხილად გახადეს იმას ტანთ; სახე სისხლით გასვრილი ჰქონდა, ფეხები სულ დამტვრეული, მუცლის ქვემო ნაწილსაც მოხვედროდა ყუმბარის ნაგლეჯი. სისხლით იწვრიტებოდა და ამიტომ მორჩენის იმედი არავის არ

«დროების» ფელეტონი, 4 მარტს.

უცნაური სიზმარი.

ედემის სიმშვენიერე
სიზმრად ვნახე, მესიამა,
და ვსთქვი, ეს უებრო მხარე
აკურთხა თვით მესსიამა!...

*

მისი სიტურფე, სიმდიდრე,
სიმშვენე ვერ სთქვას ენამა! ..
ვნახე, ია, ნარგიზ, ვარდნი
ღვთით მოგზავნილ ცვარს ენამა....

*

აუშფოთებლად ბიბინებს:
მის მცხოვრებთა ვერვინ სძლევსა! —
მტერიც არ ჰყავთ, რადგან ძმა ძმას
თავ-განწირვით ხელს აძლევსა!

*

დავნატრე მისსა მფლობელთა,
მხნე, მარჯვე და ერთგულ ერთა;
ზავიკვირვე, ასე ტკბილათ
ეს ხალხი რამ შეაერთა:

*

ძმობა, მამობა, მეგყვსობა,
ერთგულება—გასაშტერი!!...
ვნახე და ზე წამოვარდი,
თითქო შევიქენი შტერი!

*

გულ-დაწყვეტილს მომაგონდა
ეა ჩემი საწყალი მხარე....
დავჯექ, მოთქმა ვერ გავბედე,
ჩუმათ სისხლის ცრემლი ვღვარე!

26 თებერ. ა. ც.

საუბარი ლიტერატურაზე.

(დასასრული *)

პავლიას ყოველი წამი უდიდებდა მაროს სიყვარულს. ზაზაფხულიც წამოეპარით.

რომანი და უგაზაფხულოდ როგორ შეიძლება? მწვანე მდელო, ბულბული, ვარდი, ლაჟვარდიანი ცის კამარა, ნაკადის ჩხრიალი, ჰაერში ასკილის სუნი. ვიჰ! მოდი და ნუ აგიღელდება გრძნობები მით უმეტეს, რომ ვერც მუნიან ძაღლს ხედავ, არც ყორნების ხმა გესმის, არც ყვავების ჩხავილი დამპალ მძოვრზე და სხვა ამ გვარი პროზაულობა, რომელიც, როგორც რომანისტები გვარწმუნებენ, ზაფხულის და შემოდგომის კუთვნილობა არისო.

დიდ-ხეველები მრთელი დღე მუშაობენ. პავლია მხარ-თეძოზეა წამოწოლილი და ოცნებობს, სწუხს; საქმისათვის ხელი ვერ მოუკიდნია. მაროს ხშირად ხედავს, მაგრამ ჯერ კიდევ ვერ დაახლოვებია. ერთხელ მარო შემოდის პავლესთან, ვერ მოითმენენ და ჩაეკონებიან ერთმანეთს, „იქნება გასთენებოდათ კიდეც ამ ყოფაში, რომ ტასიას მ სვლას არ დაერღვია ამათი ტკბილი და სიცოცხლის აღმაგზნებელი წამები“.

პავლე გამოუტყდება დედას, რომ მაროს მეტი მას ცოლი არ უნდა, თავს მოიკლავს თუ ის არ შეირთო და სხვა. დედა ჯერ გაიოცებს, მარო მძახალია, არ შეიძლებაო, ეუბნება, მაგრამ რადგან ხედავს ამ გვარ შვილის ტანჯვას, თანაუგრძნობს:

„ვაი შენს დედას შვილო! დაბადებამ ვე დაგყვა შენ ეგ ბედი. სიყვარულის შვილი ხარ, შვილო, და სიყვარულმა კი არ გადაგიტანოს.“

ეხლა იმედია, მიხვდებით, თუ რითი უნდა გათავდეს რომანი. შეჰვლია, ტრაგიული ბოლოთ. ამას დიდი გამჭრიახობა არ უნდა, რადგან ავტორი ტენდენციას ვერ აშორებია. ახლა ეს მიბრძანეთ: ჯერ რომანის ნახევარიც არ წაკითხავთ და მიმხვდარხართ, თუ რას უნდა შეიცავდეს დანაშთენი ნაწილი;—ეს ღირსებაა თუ ნაკლულევანება? თქვენთვის მომინდვია ამის პასუხი.

დედასთან ბაასის დროს, პავლე აი რას შეატყობს: „ჩემი ბედი მაგონებს, შვილო, ჩემს შავ-წასულ ბედსა. მეც შენსავით მოსამსახურე ვიყავი. მეც შენსავით გვთილი მებატონე მყვანდა!.. მეც შემაცდინა გიორგის მამის სიყვარულმა... აი, რა არის მიზეზი, რომ შენ გიორგი ძმასავით გიყვარს და სიყვარულიც დიდკაცური გაქვს.“

შეიტყობს რა პავლე, რომ გიორგის ძმა ყოფილა, გიორგი უფრო შეუყვარდება. ოცნებობს, მოურავი

*) „დროება“ № 45.

ჰქონდა. ექიმები ამბობდნენ, ორივე ფეხები უნდა მოვჭრათო; მაგრამ სანამ ესენი რასმეს გარდაწყვეტდნენ, ხელმწიფემ სული დალია.

პეტერბურღი, 2 მარტს. ექიმებმა გასჭრეს ხელმწიფე იმპერატორის გვამი და აღმოჩნდა, რომ მიცვალებულს ძალიან ჯან-მთელი აგებულება ჰქონდა, ხანდისხან რომ ხელმწიფეს სუნთქა უჭირდა, ეს იმისაგან ყოფილა, რომ ფილტვის სისხლის ძარღვები გაფართოებული ჰქონდა. მიცვალებულს პრეობრაჟენსკის პოლკის მუნდირი ჩააცვეს, უორდენებოთ, და ისე დაასვენეს თავის კაბინეთში.

პეტერბურღი, 2 მარტს. გაზეთებში დაბეჭდილია: საზამთრო სასახლესთან მიახლოვებისა-თანავე ხელმწიფეს თან-და-თან ეკარგებოდა ცნობა სისხლის დაწრეთისაგან. ექიმები კრუგლოვსკი და მარკუსი პირველად მივიდნენ სასახლეში; ამათ შეუკრეს თავი ფეხის სისხლის ძარღვებსა. შემდეგ მოვიდა ბოტკინი და ყურადღებით მოისმინა გულის-ცემა და სთქვა: გული უფრო კარგათ დაიწყებს ცემას, თუ გოგირდ-მჟავის ეფირს შეუშვებთ სისხლშიო. ამდროს სუნთქმაც უკით ჰქონდა. მოძღვარმა ბაჟანოვმა ისარგებლა ამ შემთხვევით და წმინდა ზიარება მიაწოდა. თითქო იმედი მიეცათ სიცოცხლისა. გაგზავნეს სისხლის ჩასასხმელ იარაღის მისატანად. მაგრამ განგებამ სხვანაირად გარდაწყვიტა. ბოტკინმა შენიშნა, რომ გული თან-და-თან ნაკლებ უცემდა სუნთქმაც გაუძნელდა. ბოლოს 3 საათზე და 35 მინუტზე ხელმწიფე მიიცვალა.

დღეს 2 საათზე ზარბაზნის სროლამ აცნობა ხალხს იმპერატორის ალექსანდრე მესამის ტახტზე ასვლა.

პეტერბურღი, 1 მარტს. დანიის ქვრივ კოროლევის სიკვდილის გამო, სასახლეში 24 დღის განმავალობაში გლოვა იქნება.

Agence Russe ამბობს, ტყუილია ის ამბავიო, რომ ვითომც მინისტრი გრაფ ადლერბერგი თერთმეტის თვით ეთხოვება სამსახურსაო.

გაზ. „პორიადოკში“ დაბეჭდილია, რომ სენატში დაარსდება ცალკე, ბეჭდვის საქმეების განმხილველი კომისია, რომელიც სახელმწიფო (პოლიტიკურ) დანაშაულობის შესახებ საქმეებსაც განიხილავსო. სენატორების რევიზიის შესრულების შემდეგ, დაინიშნება ცალკე კომისია, რომელიც გაარჩევს ამ რევიზიისაგან აღმოჩენილს საქმეებსა.

„ახალ დროებაში“ სწერენ: სინოდმა გამოსცა განკარგულება, რომ ყველა მონასტრებმა შეადგინონ დაწვრილებითი სია თავის უძრავ-მოძრავ ქონებისა.

ლონდონი, 27 თებერვალს. პარლამენტმა, სამჯერ წაკითხვის შემდეგ, მიიღო მთავრობის წინადადება ირლანდიაში თოფ-იარაღების ტარების თაობაზედ.

პეტერბურღი, 1 მარტს. იუსტიციის სამინისტრომ ცირკულიარით მოსთხოვა ყველა სამოსამართლო პალატების თავსმჯდომარეთ და პროკურორებს და აგრეთვე ოლქის სასამართლოს თავსმჯდომარეთა თავიანთი აზრი იმის შესახებ-თუ რა ნაკლულევანება აქვს ახლანდელ „დასჯის წესდებას“. ცირკულიარში მოხსენებულია, რომ ეს ცნობები და აზრი საჭიროა ახალ წესდების პროექტის შესადგენათაო.

პეტერბურღი, 2 მარტს. დღეს მოვიდა აქ ღენერალ სკობელევის ორდინარეცი პორუჩიკი კაუფმანი, რომელმანც დაწვრილებითი მოხსენება მოიტანა ახალ-თეკეს ექსპედიციის თაობაზედ.

ტირაჟი მეორე შინაგან სესხისა:

№ № სერიისა	№ № ბილეთისა	ჯამი მოგებისა
6,305	27	200,000
821	32	75,000
7,820	10	40,000
6,329	10	25,000
14,165	41	
5,824	40	10,000
3,390	28	
4,527	11	
11,237	37	
17,203	35	8,000
4,184	41	
18,360	44	
1,139	44	
2,438	42	
4,725	29	
12,462	33	5,000
3,540	47	
3,452	20	
3,220	48	
11,515	29	
12,598	33	
18,042	28	
13,469	12	
16,101	50	
15,329	16	
19,225	40	
11,643	25	
14,653	36	
11,431	6	
9,736	15	1,000
19,386	5	
12,997	30	
1,063	33	
5,280	17	
14,494	32	
12,623	50	
3,398	36	
9,692	21	
3,918	43	
10,437	46	

ახალი ამბები.

გაზეთს „რუსის კურიერში“, 19 თებერვლის გამო, დაბეჭდილია შემდეგი სტრიქონები:

„დღეს გავიდა სწორედ ოცი წელიწადი მას აქეთ, რაც რუსეთში პირველად გაისმა თავისუფლების ხმა, მას აქეთ რაც ოცი მილიონი დამონავებული გლეხები გაათავისუფლეს.

„ვისაც ამ უკანასკნელ 20 წ. განმავალობაში რუსეთის ხალხის ცხოვრებისათვის ლაკვირვებით თვალ-ყური უდევნებია, იმან იცის, რომ განთავისუფლებამ ამ ხალხის ეკონომიური მდგომარეობა თითქმის სრულებით ვერ გააუმჯობესა. სახნავ-სათესი მიწის სიმცირემ დალალა ადგილ-მამული, უანგარიშო გადასახადმა უკიდურესს მდგომარეობამდინ მიიყვანა ის. თვით-მმართველობას ათასი დამაბრკოლებელი და დამბორკავი მიზეზი აღმოუჩნდა.

„თავისუფალი შრომაო! როგორ შეიძლება თავისუფალი შრომა იქმნეს იქ, სადაც ხალხს ერთის მხრით ტყავს აძრობს მებატონე და ვაჭარი და მეორეს მხრით ადმინისტრაცია და გარდასახადი.

ამ ნაირად ოცის წლის შემდეგ დღეს ჩვენი გლეხობა იმავე გაჭირებაშია, როგორც 1861 წ. 19 თებერვალს, როდესაც ის გაათავისუფლეს ბატონის მონობისაგან...“

* * *

ჩვენ მივიღეთ ამ დღეებში ახალი მესამე გასწორებული გამოცემა ბატ. იაკ. გოგებაშვილის „დედა-ენისა“.

ეს არის მესამე გამოცემა და, როგორც ყდაზე აწერია, ამ ჟამად ოცდა-მეთექვსმეტე ათასი ეგზემპლიარი დაბეჭდილა.

მარტო ეს გარემოება ამტკიცებს თუ რამდენათ ძლიერი და გავრცელებული...

გავხდები, ჩემს ძმას ვასარგებლებ, ის სწავლით შემეწევა და მე შრომითო.

„შრომა და სწავლა, ამბობს პავლე, ხელი-ხელ ჩაკიდებული მტრისგან დაუძლევია.“

ახლა მოვიგონეთ წინანდელი პავლეს ხასიათის აღწერა. თუმცა რუსული არ იცის, მაგრამ ქართული წიგნები უკითხავს, არითმეტიკა და გეოგრაფია უსწავლია, ბევრი რამ შეუძენია გონების გასამდიდრებლათ გიორგისთან საუბრით გიორგის ბევრი დრო მოუხმარია პავლიას გასავარჯიშებლათ და იმ ზომამდი მიუყვანია, რომ მაღალ ფარდებზედაც მსჯელობა შეუძლია, როგორც გვაჩვენებს ზემოყვანილი ჭეშმარიტებანი, მის მიერ წარმოსთქმულნი.

ჭეშმოდ ვიხილავთ, თუ რამდენად პავლეს ტიპი ნაძალადევია! რომანის ბოლო დაგვიმტკიცებს, რომ პავლეს პიროვნება ავტორის გამოსაზრების, გონიერების, უკეთ ვთქვათ, ტვინის მუშაობის ქმნილებაა, და არა მისი პოეტურის გრძნობის და შემოქმედობის (**творчество**); პავლე თვისის ხასიათით და პიროვნებით წარმოადგენს ნაყოფს მშრალის ტენდენციისა და არა ხელოვნურ (**художественый**) ტიპსა. —

თუმცა პავლე დი მარო ნათესავები იყვნენ; მაგრამ შორებული. სოსიკა, მაროს მამა, დათანხმდა; მღვდელიც დაითანხმეს ჯვარის დაწერას, ნიშნობაც მოხდა. გახარებული პავლე ოჯახის მოწყობას შეუდგა. სამუშაოთ წავიდა ფულების მოსაგებად და ხარ-კამბეჩის და სხვა საოჯახო მოწყობილობების შესაძენათ. კვირაობით შინ მოდიოდა, თავის მაროსთან, მაროს მამა არ უშლიდა ამ სიამოვნებას და დიდა კარგი ხანი მოუკვდა...

მაგრამ მოაწია ნეტარების ბოლომ: ეგზარხოსმა გამოსცა ბრძანება, ის მღვდელი გაიკრიჭება, ვინც ნათესავებს ჯვარს დასწერსო, თუნდაც შორებულნი იყვნენო. დიდ-ხეველების მოძღვარი შეშინდა და უარი სთქვა მაროს და პავლეს ჯვარის-წერაზე. ვერაფრით ვერ მოისყიდეს მღვდელი.

მარო და პავლე უნდა დაშორდნენ. მაგრამ ვაი, მარო ორსულათ არის! ვაი სირცხვილო, ვაი ნამუსო, ვაი ქვეყანაში შერცხვენავ! მარო ლამის მოჰკვდა ამ უბედურების შეტყობით.

სოსიკა, მაროს მამა, წაიყვანს თავის ქალს მამიდასთან სირცხვილის დასაფარავად; იქ საქმროს მოუნახვენ; დატანჯული მარო, თავის ოჯახის და მამის პატიოსნების დასაფარავად, უნდა გაჰყვეს ისეთს კაცს, რომელიც არ უყვარს; მას უნდა უმსხვერპლოს პავლეს სიყვარული!..

ერთ კვირა დღეს პავლე სამუშაოდამ მოვიდა. საბრალოს ზარი დაეცა, როცა შეიტყო ეს ამბავი. გაგიჟდა, თავი კინაღამ მოიკლა. მაგრამ ერთმა იმედმა გაუელვა მას და დიდა მისს გულში. გადაწყვიტეს თბილისში წასვლა და ეგზარხოსისაგან ნებართვის აღება. ბევრი ეცადენ ქალაქში, მაგრამ ვერა გააწყვეს-რა. ამდენ ხანს ქალაქში ნაყოფმა პავლემ, გონებით გავარჯიშებულმა და ზნეობით რაინდმა, მშველელი კაცი ვერ იშოვა. სიონის ეკკლესიიდამ გამოსვლის დროს, ტასია ეგზარხოსს ფეხებში გაუგორდა მტირალი; მაგრამ მან ყურადღებაც არ მიაქციაო, მოგვითხრობს ავტორი.

შემდეგ ამისა დედა და შვილი დიდხევაში დაბრუნდებიან გულ-მკვდარნი.

პავლე ავათ გახდება, კიდეც გაგიჟდება და როცა შეიტყობს, რომ მაროს ათხოვებენო, გაეპარება დედას, მივა მაროს მამის დისას. იქ ნახავს მაროს, ამოიღებს ხანჯალს, ჩასცემს და მოჰკლავს. პავლეს დაიჭერენ.

„ორის წლის შემდეგ ქალაქის სატუსაღო ლაზარეთში გარდაიცვალა ჭლექით ოც-და-რვა წლის ყმაწვილი კაცი. უპატრონოთ სის კუბოთი ჩაუშვეს ეს უბედური სამარეში. ლაზარეთის ავადმყოფების სიაში ეს კაცი ესე ჩაეწერათ: „კაცის მკვლელი, პავლე ცოდვის-შვილი“.

რომანის დაბოლოვება და მისი გმირის შავი ბედის-წერა — ნამეტანი უბრალო და ახირებულ მიზეზებზეა დამოკიდებული. რა ნაირათ გვისახავს

ლებული არის ჩვენს ხალხში სწავლის სურვილი და ხალისი. სიამოვნებით ვაცხადებთ, რომ წერა-კითხვის სწავლის მოთხოვნილებას ეს დედა ენა, ანუ ანბანი და პირველი საკითხავი წიგნი, ძალიან კარგათ აკმაყოფილებს, როგორც ანბანის სწავლის ახალის მეთოდით, აგრეთვე სტატიების რიგზე და გონიერულად დაწყობით და ფასითაც. სამწუხაროთ უნდა ვსთქვათ, მხოლოთ, რომ ეს სურათები ბეჭედში ცოტა არ იყოს მკრთალად გამოსულან.

ფასი ამ ნამდვილ სასარგებლო და ჩინებული წიგნისა ძალიან ზომიერია: ცალკე ეკზემპლიარი ექვსი შაური, ვინც 30 ეგზ. იყიდის, ხუთ შაურად დაეთმობა.

* * *

გაზ. „პორიადოკში" დაბეჭდილია:

„ჩვენ შევიტყეთ, რომ ფილანდიის საშუალო სასწავლებლებში ახალი წერით უნდა შემოიღონ სწავლაო. ჩვენს მთავრობას განზრახვა აქვს, მოისპოს ის განსხვავება, რომელიც კლასიკურსა და რეალურ სასწავლებლებში არსებობს ამ ჟამად და ლათინურისა და რუსული ენის სწავლა შემოიღოს მარტო გიმნაზიების უმაღლეს კლასებში; პირველ სამს კლასებში კი ყოველ გვარი საგნების სწავლა ხალხის სამშობლო ენაზედ იქნებაო".

* * *

ჩვენ გვაცნობებენ, რომ ამჟამად ჩვენი ქალაქის მესჩანსკის უპრავის თავის კენჭის-ყრა არისო.

მოგეხსენებათ, რომ ამ უპრავას უსტაბაშათ ამჟამად ვ. ფარეხოვია, რომელსაც ხალხი დიდი ხანია უჩივის...

„დროების" კორრესპონდენცია

—

საჩხერე, 20 თებერვალს. გასაკვირველია, საიდგან და ან რა აზრში მოუვიდათ აქაურს ურიებს, ვითომც აქაურ ქრისტიანებს მათი თავზე დაცემა და აკლება განეზრახოს და უთხოვნიათ უმაღლეს მთავრობასთან დაგვიფარეთო. მათის აზრით, ეს უნდა მომხდარიყო 17 ამ თებერვალს. მთავრობის განკარგულებისამებრ, ამ რიცხვისათვის მოვიდა აქ უეზდის უფროსი, რომელსაც თან ახლდა შვიდი-ოდე ყაზახი-რუსი.

ყოველი კაცი კვირობდა ამ უსაფუძლო ჭორის მოგონებას ურიებისაგან. უეზდის უფროსიც მალე დარწმუნდა, რომ ეს გარემოება იყო ურიებისაგან უსაფუძვლოთ გამოგონებული და თავის ადგილს დაბრუნდა. ურიები მაინც იძახდნენ: „რადგანაც დღეს არ დაგვესხნენ, პარასკევს, 20 თებერვალს სწორეთ დაგვესხმიანო" და სთხოვეს ყაზახები დაეტოვებინა. თუმც მაზრის უფროსიც დარწმუნებული იყო, რომ არც ერთ ქრისტიანს ეს აზრი თავში არ მოსვლია და არ მოუვიდოდა, მაგრამ აუსრულა თხოვნა ურიებს და დასტოვა სამი ყაზახი.

ამ ყველიერის პარასკევს აქ იარმუკა იციან. კარგი დარი იყო და ხალხიც ბევრი შეიკრიბა. არც ურიების თავს-დასხმა, არც ქურდობა და არც ჩხუბი არა მომხდარა-რა, გარდა იმისა, რომ ორმა დამთვრალმა ბიჭმა დუქანში სცემეს ერთმანეთს.

რადგანაც ურიებს თავისი მოლოდინი არ აუსრულდათ, სწორეთ თითონვე მოინდომეს მიზეზი მიეცათ ვისთვისმე და ერთი დავიდარაბა აეშენებინათ. და აი, როდესაც ეს ნაცემი ბიჭები გაატარეს ურიების ეზოში, გამოვარდნენ ურიები და კეტებით უხვდებოდნენ წინ: „ეგენი საჩხუბარათ მოსულან და რათ მიგყავსთ, რათ აპარებთო?" მადლობა ღმერთს, ქრისტიანებს ხმაც არ გაუციათ მათთვის.

„დროების" 35 №-ში, „ნარევში," იყო მოყვანილი ზემო იმერეთიდამ უბედური ქორწილი, — რომელიც მდგომარეობდა იმაში, რომ ერთ აზნაურს ახალი ჯვარ-დაწერილი ცოლი და ტანისამოსი დაეკარგა. სიძემ დაკარგული ცოლი ნახა; მაგრამ რაღა ნახა? ტანისამოსის ვეღარა გაიგო-რა და ცოლი მას აღარ მიეკარა. საწყალმა სიძემ ველარაფერი ვეღარ გააწყო იმის გარდა, რომ ცოლი-ძალით წაიყვანა სახლში; მაგრამ იქიდგანაც გამოქცევია და წუხელი მოსულიყო აქ, საჩხერეში, ერთი ნათესავისას. ქმარი თან გამოდგომია, კიდევაც მალე მიუგნია და დღეს მოუნდომებია ისევ ძალით წაყვანა. ცოლი უარზე დამდგარა, ამისათვის ქმარს მათრახები მიუყოლებია; მაგრამ არც ცოლი დარჩენია ხელ-ცარიელი. იმასაც კარგი მუშტები მიურთმევია, ასე რომ ერთმანეთისათვის ბევრი უცემიათ. ბოლოს როცა გაუშველებიათ, ნაცემი ცოლი ბუხარს მიჯდომია, ქმარი გარეთ გასული ცხენის უნაგირის გასასწორებლათ, რომლითაც ის უნდა წაეყვანა. სანამ ქმარი შამობრუნდებოდა, ცოლი გადმოვარდნილა სკამიდგან და იატაკზე დაცემულა; მივარდნილან იქ მყოფნი და უნახავსთ, რომ ქალს დანით ყელი გამოუჭრია. სწორეთ ნაშუადღევის მეოთხე საათი იქმნებოდა, ეს რომ მოხდა.

როდესაც მივედით, ქალი ცოცხალი დაგვიხდა, ხმას არ იღებდა, თვალები დახუჭული ქონდა და ყელი კი კარგა ძალზე აქვს გაჭრილი; მაგრამ, როგორც ეტყობა, შიგნით სასულეში არ არის გაწეული. ცოტა ხანს შემდეგ ხმაც ამოიღო და სთქვა: „ყელი მე გამოვიჭრიო, ქმარმა მცემაო, ჩემი წაყვანა უნდოდა-და მის წაყოლას სიკვდილი [illegible] ლობა ს.სიკვდილო არ არის.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

არავინ იფიქროს ამ ქალისათვის ძალა-დატანებით შეერთოსთ ქმარი არა, მან თავისი სურვილით დაიწერა ჯვარი; მაგრამ, ამბობენ, არც ადრე ყოფილა კარგი ყოფა-ქცევის ქალი.

ს.

უცხოეთი

—

ინგლისი. გოლლანდიის მთავრობამ მიმართა გერმანიას, რომ იშუამდგომლოს ინგლისის წინაშე ბოერებისათვის. მაგრამ თავად ბისმარკს უპასუხნია, რომ ამ გვარი გამოსარჩლება გერმანიისაგან შეუძლებელიაო.

— უკანასკნელი გამარჯვება ბოერებისა ინგლისელებზედ, რომლითაც ამათ დაიჭირეს ერთი უმთავრესი სიმაგრეთაგანი, აძლევს ბოერებს სრულის სიმართლით მხნეობის და სამხედრო საქმეში გამოცდილით სახელს. აქედამ აღმოჩდა, რომ ბოერები სრულიადაც არ ყოფილან ისეთი უძლური მტერი, როგორც აქამდის ეგონათ ინგლისელებს. ინგლისის მმართებლობა ახლად გზავნის კიდე 15,000 ჯარს იმათ წინააღმდეგ.

ეს ხმებიც არის, რომ ვითომ ინგლისის მინისტრთა რჩევას გარდაეწყვიტოს მორიგების პირობების წარდგენა ბოერებისათვის. ნიუ-კესტლიდამ მოსულა ცნობა, რომ ინგლისის ჯარების სარდალსა, ღენერალ ვუდსა, და ბოერების უფროსს, ჟუბერტს შუა მომხდარა მორიგება 28 მარტამდე. ბოერებს მიეცათ უფლება ერთი კვირის განმავლობაში შეიძინონ საკვებავი მასალეები. ბოერები თხოულობენ სრულ თავისუფლების მინი-

---

ავტორი თავის გმირს? ოც-და რამოდენიმე წლის ახალგაზდა ვაჟია, კარგი თვალ-ტანადი, თავადური მიხვრა-მოხვრა, კეთილშობილური ყოფაქცევა. ამას დაუმატეთ, როგორც ზევით ვთქვი, მისი გონების განვითარება. „ახლანდელ დროში სიყვარული თავისუფალია, შრომა და სწავლა ხელი-ხელ ჩაკიდებული მტრისგან დაუძლეველიაო", ამბობს პავლე.

ამ გვარ თითქმის ყოველის მხრით შემკობილ ვაჟს, სიყვარულით გაგიჟებულს, ვერ მოუხერხებია, რადგან რუსული არ იცოდა, ვისმესთვის გაეგებინებია თავისი ანბავი ქალაქში, დამხმარე ვერ უშოვია, არქიელთან არ მიუშვიათ. ეს მოუხერხებლობა უმეცრების და გაუვითარებლობის ნიშანია. მაშასადამე ავტორი ეწინააღმდეგება თავის თავს: რომანის გმირი მან წინეთ სულ სხვა ნაირათ დაგვისახა: უწინ ის მართლაც გმირულის ხასიათის იყო, ეხლა რაღაც საწყალ და გზა-დაბნეულად გვეჩვენება. პავლეს ღირსებების პატრონი უბედურების და კრიტიკულ მდგომარეობაშია რაინდი და ეკ. გაბაშვილისამ კი დაასაწყლა ის. თუ მაინც-და-მაინც ტრაგიულად სურდა ავტორს თავის რომანის დაბოლოვება, უნდა მოენახა ისეთი მიზეზები თავის გმირთა ბედნიერების დარღვევისა, რომელ აც არამც თუ არ უნდა დაემდაბლებია პავლეს ხასიათი, არამედ აემაღლებინა. მაგრამ, მისთვის ხელოვნებითს ტალანტს უსუსტნია. ნამდვილ მხატვარს ამ გვარი დისჰარმონია თავის დღეში არ მოუვა. ის ისე შეაზავებს ფერადებს, ისე გადავა, მაგალითებრ, შავი ფერადისაგან თეთრზე, რომ თითქმის ვერც შეატყობ. ჩვენი რომანისტი კი ჰერკულესის ნახტომებს შვება პსიხოლოგიაში.

აი რის გამო პავლე ტენდენციური ტიპია და არა ხელოვნური შემოქმედობისა (**тенденціозный, а не типъ художественнаго творчества**).

ეგების ეკ. გაბაშვილისა ხალხის ხასიათს, ან მის მდგომარეობას, ან საზოგადოების ბუნებას, ან სხვა რამე ქარაქტერიულ მოვლინებას გვისახავს თავის რომანში? მე ვერ ვიპოვე, თუმცა ერთჯერ წავიკითხე დაკვირვებით და მეორეჯელ გადავფურცლე.

ეკ. გაბაშვილისა გაკვრით შეეხება ერთს საყურადღებო საგანს—ნიჭიერების მემკვიდრეობას (**наслѣдственность способностей, таланта**). მისი გმირის ხასიათი ბევრათ თუ ცოტად დამოკიდებულია იმ ვითარებაზე, რომ ის თავადის შვილი იყო, ლუარსაბის ბუში. თუმცა თავის მამა თავის დღეში არ ენახა და სოფლელ გლეხებთან იყო გაზრდილი, მაგრამ მაინც ზოგიერთი ხასიათები მამისა დარჩენოდა. თუმცა ამაზედ ბაასი ძლიერ საინტერესოა, მაგრამ უიმისოთაც ჩვენი სტატია გაჭიანურდა, თავი მივანებოთ.

ეკატ. გაბაშვილის რომანში რომ სრულებით არავითარი ნიჭი არ გვეპოვა, ამდენსაც არ ვილაპარაკებდით. მაგრამ მის ნაწერს ღირსებებაც აქვს. მაგალითებრ, მაროს ხასიათი მოკლეთ, მაგრამ ლამაზად არის გამოხატული. სიყვარულის გამო ტანჯვის აღწერასაც არა უშავს-რა.

როცა ტურგენიევის რომანებს ჰკითხულობ, გათავების შემდეგ როგორღაც მოიწყენ; ამ გვარივე შთაბეჭდილებას მოახდენს განხილული რომანი თავისი დასასრულით. მაგრამ უმთავრეს ღირსებას ეკ. გაბაშვილისას შეადგენს მშვენიერი და ადვილი ენა (სტილი).

კარგი იქნება, ავტორი გამოჩენილ ევროპიულ და ზოგიერთ რუსულ რომანების დაკვირვებით შესწავლას შეუდგინოდეს.

ამასთანავე არ შეგვიძლია არ ვთქვათ, რომ ეკ. გაბიშვილისა მოკლე მოთხრობებით, სოფლურ ცხოვრებიდგან, უფრო გამოიჩენს თავს, ვიდრე რომ ნებით, სადაც სულ სხვა ძალ-ღონეა საჭირო და სხვა განათლება.

გლ. მიქელაძე

ჭების და მათი სარდლების განთავისუფლებას.

—

საფრანგეთი. საზღვრებისათვის დანიშნულ თოფის-წამალზედ და 30,000 თოფზედ, რომელიც საფრანგეთის მთავრობას ბერძენებისათვის მიეყიდნა, კიდევ არ გათავებულა ლაპარაკი პარიჟში. ერთი წარმომადგენელთაგანი დეპუტატთა პალატის რადიკალებისა, კლემანსო, ისევ დაუბრუნდა ამ საქმეს და თავის წინადადებით იქამდისინ მიიყვანა სამინისტრო, რომ ბოლოს წარმოთქმეინა სრული სიმართლე, ე. ი. სამინისტრო გამოტყდა, რომ სტყუოდა, როცა ამბობდა, თოფების გაყიდვის შესახებ მოლაპარაკება მხოლოდ საზღვრების აგენტებისა და ჩვენი ქარხნების შორის იყო და ამაზედ არც სამხედრო მინისტრმა და არც მართებლობამ არაფერი არ იცოდაო.

განცხადებანი

—

უმთავრესი კანტორა

„იაგორ ქასუმოვისა და ამხ."

სთხოვს ყველა მონაწილეთ 1 გრუპპისა შინაგან სესხის სარგებლიანი ბილეთების გაყიდვაში, მობრძანდნენ ამ კანტორაში 10-ს ამ თვისას, სამშაბათს, საღამოს შვიდ საათზედ და ამ განყოფილების მოწმობის და 12 გარდასახადიან კვიტანციების წარმოდგენის შემდეგ, ამოიღონ წილით ერთი-და-ერთი ბილეთი ლატარიის, რომელიც უნდა მიეცეს მონაწილეთ. თუ ყველა მონაწილენი აღნიშნულ განყოფილებისა ამ დღეს არ მოვლენ, მაშინ წილით ამოღება ბილეთებისა მოხდება მეორე დღეს, ე. ი. 11-ს, ოთხშაბათს 7½ საათზე, საღამოთი, ზედამხედველ კომიტეტის თანდასწრებით, და ამაზედ იქნება შედგენილი ჯეროვანი გარდაწყვეტილება.

1881 წლისთვის კიდევაც მზად არიან ახალი გრუპპები ამ ოპერაციისა; სურვილით შეუძლიანთ ჩაეწერონ ამათში და მიიღონ ჯეროვანი მოწმობები. (1—1)

უმთავრესი კანტორა

„იაგ. ქასუმოვისა და ამხ."

რადგანაც ზოგიერთნი მქონენი მეორე განყოფილების პაისა „იაგორ ქასუმოვისა და ამხ." სავაჭრო სახლის ფირმის, როცა საჭიროებენ ფულებში, ჰყიდიან ხოლმე ამ პაებს მცირე ფასებით და ან აგირავებენ იმათ კერძო პირებთან დიდის სარგებლის გარდახდით, რაშიაც კანტორა დარწმუნდა, როცა არიგებდა დივიდენდს გასული 1880 წლის პაებზე, ამისათვის, სავაჭრო სახლი „იაგორ ქასუმოვისა და ამხ." საყოველთაოთ აცხადებს, რომ კანტორა, რომელსაც აქვს ებდა კურსს *), ქაღალდებისას, ბირჟის უქონლობითაც, ყოველთვის იძლეოდა ფულს ყოველგვარ სარგებლიანი ქაღალდების და აგრეთვე **სავაჭრო სახლი** პაებს გირაობით, და ამ ჟამათაც მზგავსათ მოქმედობს ეს „სახლი" და ამ პირობებით, ე. ი. გამოკლებით 8% წლიურად, დადგენილ ვადით, ანა გამოტანილი ფულის ნაწილ-ნაწილ გადახდით. (1—1)

ნაფიცი ვექილი (სტრიაპჩი)

პ. ბ. ლებედინსკი

ჰკისრულობს სამოქალაქო საქმის წარმოებას თბილისში: ოლქის სასამართლოში და პალატაში.

ადრესი: ბარონის ქუჩა, თამამშევის სახლები, მეზღის მაღაზიის პირ-და-პირ. მიიღებს 5—7 საათამდის საშუადღეს. (3—1)

ბევრი კარეტები

ზოლდოსები, კლიტეები, კალმები, ქაღალდები, თოფები, რევოლვერები, სტაქნები, ციტრატ-მაგნეზია, კანფეტები, მურაბები და სხვ. ისყიდება **ინგლისის მაღაზიაში.**

იქვე: პალტო 12 მან—დამ, შარვლები 4 მან—დამ, ტრიკო 70 კ. არშ., თეფშები 12 კ. ერთი, [illegible] ჩაი პირ-და-პირ მოსულის ადგილიდამ მიღებული 1 მან. 5 კ.—2 მან. (უმეტესობა) გირვ. უქაღალდოთ. ერთი ვაგონი მურაბები 85 კ. (20—4)

ყველაზედ უფრო იაფი საქონელი კავკასიის ყველა მხარეში **ინგლისის მაღაზიაშია,** ბარონის [illegible] სასახლეზედ.

ისყიდება საზამთრო მოსასხამები, ტანისამოსები, [illegible], ტრიკო, [illegible]. 500,000 კონვერტი, ფანქრები და კალმები 30% უფრო იაფად, ვიდრე სხვა სხვაგან. 20—14

მიუხედავად იმისა, რომ ზოგი მაღაზია, საქონელი გაიყიდება ისევ ამ ფასად, როგორც წინათ იყო: კონფექტი 1 მ. 5 კ. და 1 მ. 10 კ.; საუკეთესო მონპანსი 1 მ. 20 კ. და 1 მ. 40 კ. შვეიცარიული ყველი 1 მ. 60 კ. და 1 მ. 80 კ. ძალიან კარგი ჩაი 2 მ. გირვანქა უქაღალდოთ.

ინგლისური რევოლვერები 4 მ.—40 მანეთამდის და ფოთლები 20—200 მანეთამდის. **ინგლისის მაღაზიაში.** საუკეთესო ბარონის უნაგირები გასასყიდად, ჯონსის კლიტეებისა, მიკროსკოპის და [illegible] კაკაო ფრის, რომელთაც [illegible] გამოფენაზედ ოქროს მედალი. გირვანქა [illegible] ჩაისა [illegible] 1 მ. 65 კ. და სულ საუკეთესო 2 მ. 30 კ. გაწყობი [illegible], თუ იყიდიან [illegible] ინგლისის მაღაზიაში. მთელი კოსტიუმი 15 მ. ხელების კონფექტები 60 კ. ერთი გირვანქა. 100—33

ლონდონის მაღაზია

ერევნის მოედანზე № 2, კომმერციულ ბანკის ქვეშ, დაარსებულია წმინდა [illegible] და ჩინეთის პირველი მიწყევის ჩაის გასაყიდველად და ასეთივე ინგლისის საქონლებისა, მაგალითად: თოფების, რევოლვერებისა, ბოქლომთა, ტაბაკების (ფილდოსი) კრავატების, დანა-ჩანგლების, საჩიე, ქიქების, შოკოლადის, კაკაოს, [illegible] სუკრის [illegible], საუნებელის, საპონის, ცხვირ-სახოცების, [illegible] წინდების, [illegible], [illegible] რკინის კალმების და სხვ... (100—44)

ინგლისის მაღაზია

Maison de confiance

[illegible] —1—12 10 [illegible] —1—40,

— —	—1—20	—	—1—60
— —	—1—40	—	—1—80
— —	—1—60	—	—2—
— —	—1—80	—	—2—50
საუკეთესო	—2— „	—	—3— „

იქვე ისყიდება სხვა საქონელიც: თოფები, რევოლვერები, კრაოტები, ქურქელი, ჩაიდნები, გალოშები, დანები, კოვზები, ტაშტები, კალმები, ქაღალდი, შოკოლადი, კაკაო, კანფეტები, მურაბები, მაგნეზია, უნაგირები, კლეიონკა, წინდები—კაცისა და ქალის, ხელ-სახოცები, მაკინტოშის კალენკორი—სულ ყველაფერი 25-დამ 50 პროცენტამდე უფრო იაფად, ვიდრე სხვა რომელსამე მაღაზიაში. მინც ქალაქს გარედამ 25 მანეთიდამ 1000 მანეთამდის საქონელს გამოიწერს, გასაგზავნის არაფერს არ იხდის. (100—100)

ტოლლეს მაღაზიაში

25 თებერვლიდამ 10 მარტამდე იყიდება **ბასქიდება** ყოველ გვარის საქონლებისა იაფ ფასებით. (5—4)

ისყიდება ყოველ-გვარი **თუჯისა და სპილენძის ნივთები გადასადნობად**— წ. გიორგის ეკკლესიასთან, მდივანის სახლებში, კახურ ლენსი სარდაფში. (25—21)

თესლები

ბოსტნეულობისა და ყვავილებისა

მიღებულია თესლების დეპოში კავკასიის სამეურნეო საზოგადოების კომისიონერისა, ბალავიანის პროსპექტზე, № 11, **ლარშეს** მაღაზიაში.

აქვე იშოვება კატალოგები თესლებისა. (10—4)

ინგლისის მაღაზიაში ისყიდება რევოლვერები, რომლითაც შეიძლება ოცი ავაზაკის ერთად მოკვლა, ფასი 1 მან. 50 კაპ. ძველი ინგლისის იარაღები ისყიდება აქ 30 პროცენტ ნაკლებ ვიდრე სხვაგან. (20—14)

ОБЪ ИЗДАНІИ

съ апрѣля 1881 года въ г. Тифлисѣ еженедѣльнаго юридическаго журнала

„ЮРИДИЧЕСКОЕ ОБОЗРѢНІЕ"

Журналъ будетъ выходить по четвергамъ, въ размѣрѣ до 2-хъ печатныхъ листовъ, по слѣдующей программѣ:

Отдѣлъ 1. Статьи по теоріи и практикѣ права и судопроизводства.

Отдѣлъ 2. а. Извлеченіе изъ приказа о важнѣйшихъ назначеніяхъ по вѣдомству Юстиціи въ Имперіи.

б. Перечень и краткое изложеніе важнѣйшихъ распоряженій и узаконеній правительства.

Отдѣлъ 3. а. Краткіе отчеты о засѣданіяхъ въ судахъ Кавказскаго Намѣстничества. Въ случаяхъ особенно важныхъ—стенографическіе отчеты будутъ издаваться въ видѣ особыхъ приложеній въ журналу.

б Тезисы изъ руководящихъ рѣшеній Тифлисской Судебной Палаты по дѣламъ, разрѣшеннымъ ею въ кассаціонномъ порядкѣ. Въ случаѣ надобности здѣсь-же будетъ помѣщаемъ и текстъ самыхъ рѣшеній.

в. Особенно интересныя рѣшенія гражданскихъ судовъ Кавказскаго Намѣстничества. Преимущественно тѣ рѣшенія, коими разрѣшаются какія либо вопросы права и судопроизводства, вызванные мѣстными особенностями Кавказскаго края.

г. Корреспонденціи юридическаго содержанія.

Отдѣлъ 4. Перечень новыхъ книгъ юридическаго содержанія. Редакція по возможности будетъ представлять и краткіе отчеты объ этихъ книгахъ.

Отдѣлъ 5. Смѣсь. Мелкіе случаи изъ судебной жизни и практики.

Отдѣлъ 6. Судебный указатель. Резолюціи Тифлисской Судебной Палаты по дѣламъ апелляціоннымъ и кассаціоннымъ.

Отдѣлъ 7. Тезисы изъ вновь выходящихъ рѣшеній Кассаціонныхъ Департаментовъ Сената.

Отдѣлъ 8. Объявленія

Журналу обѣщали свое сотрудничество, сверхъ многихъ лицъ судебнаго вѣдомства: Ф. К. Бакало, Ѳ. А. Быковъ, В. М. Горбовскій-Заранекъ, Н. А. Дингельштетъ, В. И. Канатовъ, Н. В. Макалинскій, Я. П. Рашетъ, М. А. Селитренниковъ, П. П. Соколовъ, Е. Д. Стрѣльбицкій, А. С. Френкель и др.

Редакція журнала—по Ново-Бебутовской ул., д. № 6.— Администрація (для пріема подписки, объявленій и розничной продажи)—близъ Головинскаго проспекта, по Безъименному пер., д. Тамамшева.—Подписная цѣна на журналъ, съ доставкою и пересылкою, на годъ—10 р., на 9 мѣс.—8 р. 20 к., на 6 мѣс.—6 р., на 3 мѣс.—3 р. 20 к., на 1 мѣс. 1 р. 20 к.—Подписаться можно съ 1-го числа каждаго мѣсяца.—Отдѣльные нумера—по 25 к.—Объявленія, казенныя и частныя, по таксѣ за занимаемое мѣсто.— Иногороднихъ просятъ обращаться исключительно въ Администрацію журнала.

Редакторъ А. В. Степановъ.

Издатель А. С. Френкель, присяжный повѣренный.

(5—4)

Дозволено цензурою. Тифлисъ 3 Марта 1881 г. Типографія С. Меликова. გამომც. ს. მესხიშვილი. რედაქტორები: [illegible] და ს. მესხი.